U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce: **I. M.,** proti žalovanému: **Magistrát města Ostravy,** se sídlem 30. dubna 3130/2D, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 5. 2010, č. j. 38 Cad 42/2008 - 16,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 11. 2008, č. j. SVZ/1/16262/08/Živ, podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítl odvolání žalobce a potvrdil odvoláním napadené rozhodnutí Úřadu městského obvodu Ostrava - Jih ze dne 26. 9. 2008, č. j. 120790/2008/OOK, kterým žalobci nebyl přiznán příspěvek na živobytí. Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 31. 5. 2010, č. j. 38 Cad 42/2008 - 16, žalobu proti tomuto rozhodnutí žalovaného zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost. V ní předně uvedl, že je „*zastoupen na základě plné moci advokátem JUDr. PITERKA, ...*“. V kasační stížnosti dále stěžovatel poukázal na § 8 odst. 3 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu a § 31 zákona č. 455/1991 Sb., živnostenský zákon. Odkaz učinil v souvislosti s přerušením živnosti, kdy podle jeho názoru není třeba tuto skutečnost hlásit příslušným orgánům. Stěžovatel zdůraznil, že přerušil živnost a napadl závěry soudy a žalovaného, podle kterých musí být přerušení živnosti ohlášeno písemně. Proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 5. 2010, č. j. 38 Cad 42/2008 - 16, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že stěžovatel přerušil živnost ke dni 10. 7. 2008 a nikoliv ke dni 5. 8. 2008. Podle něj úkony stěžovatele učiněné vůči jiným orgánům nejsou relevantní pro řízení o dávce v hmotné nouzi. Proto žalovaný navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 6. 12. 2010, č. j. 38 Cad 42/2008 - 37, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě do jednoho měsíce doložil plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti. Podle soudu sice stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že je zastoupen advokátem JUDr. Piterkou, nicméně nedoložil plnou moc. Soud dále stěžovatele vyzval, aby prostřednictvím zástupce doplnil kasační stížnost o údaj o tom, kdy mu bylo napadené rozhodnutí doručeno, v jakém rozsahu jej napadá a z jakých důvodů. Usnesení bylo stěžovateli doručeno podle § 49 odst. 4 občanského soudního řádu dne 20. 10. 2010. Nijak na něj však nereagoval.

Dne 4. 2. 2011 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí. Nejvyšší správní soud ji však přípisem ze dne 8. 2. 2011, č. j. 4 Ads 15/2011 - 43, vrátil zpět krajskému soudu s tím, že stěžovatel měl být ve výzvě soudu nacházející se na č. l. 37 rovněž poučen o možnosti ustanovení zástupce soudem, a to i přesto, že v kasační stížnosti uvedl, že je zastoupen advokátem, jehož plnou moc ovšem nedoložil. Na základě toho Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 11. 3. 2011, č. j. 38 Cad 42/2008 - 44, vyzval stěžovatele, aby si ve lhůtě do 15 dnů zvolil pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů, případně aby v téže lhůtě vrátil soudu vyplněné Prohlášení o majetkových, výdělkových a osobních poměrech, pokud žádá o ustanovení zástupce soudem, přičemž v opačném případě bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovateli podle § 49 odst. 4 občanského soudního řádu doručeno dne 28. 3. 2011, jak vyplývá z doručenky založené na č. l. 45. Stanovená lhůta k odstranění nedostatku povinného zastoupení tedy uplynula dne 12. 4. 2011.

Podle § 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle Nejvyššího správního soudu stěžovatel vzdor výzvě soudu k doložení zastoupení advokátem poté, co v kasační stížnosti uvedl, že je zastoupen advokátem, jehož plnou moc však nedoložil, a vzdor opakované výzvě soudu s poučením o možnosti požádat o ustanovení zástupce soudem, neučinil ničeho. Chybějící plnou moc nedoložil a o ustanovení zástupce soudem nepožádal. Stěžovatel přitom ani nedoložil, že má vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované podle zvláštních právních předpisů pro výkon advokacie. Podle Nejvyššího správního soudu přitom povinné zastoupení advokátem - případně vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele - je podmínkou řízení o kasační stížnosti a bez jejího splnění nelze v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. května 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu